

begrunde denne Regel; men jeg kan dog ikke negte, at hvad den ærede Ordfører antydede med Hensyn til dette Exempel, er ikke meget slaaende, thi han bemærkede, at en Henvisning til et Udvalg af det paagjældende Lovforslag var vistnok identisk med en Begravelse; men det er navnlig det, man ikke vil overlade til det Medlem, der er kommet først op af Rosen, at afgjøre, om et Lovforslag, der af Thinget er henvisst til et Udvalg, skal betragtes som begravet eller ikke. Særligt er det ikke et enkelt Tilfælde, man har for Die, men man kan ogsaa anføre andre Exempler paa, at en lignende Trængsel har været følt, og naar det er sagt, at det ofte ikke er muligt at følge den foreslaaede Regel, fordi Medlemmer maasse ere bortreiste, skal jeg bemærke, at det bliver aldeles ingen Hindring, thi der staae udtryffeligt, at det paagjældende Medlem har at sammenkalde Udvalget til et Møde; om Medlemmerne saa komme eller ikke, maa ganske vist være deres Sag, om Medlemmerne ere bortreiste eller ikke, maa være deres Sag. Jeg troede, at den ærede Ordfører vilde gjøre den Indvending, at det undertiden ikke er muligt at faae Udvalget sammenkaldt 3 Dage efter Valget, fordi der kan indtræffe Ferie lige efter Valget; men saa er det naturligvis at forstaa paa den Maade, at det er 3 Dage efter Ferieens Udløb. Selvfølgelig forstaa vi ikke ved Ferie saadanne Tilfælde, hvor Rigsdagen ikke holder Møde, fordi der ingen Sag er til Forhandling som flere Gange i den senere Tid; thi da skulde Udvalgene netop arbejde, og man kan da netop sammenkalde dem til at konstituere sig. Jeg skal i Dørigt ikke dvæle videre ved dette Forslag; jeg tror, at det kan være meget fornuftigt, praktisk og hensigtsmæssigt. Det er jo ikke af nogen overdreven stor Betydning, som Enhver kan se, og jeg skal heller ikke paa nogen Maade komme ind paa at forhandle det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) reiste om, hvorvidt Udvalgene her arbejde med overordentlig Energi. Jeg veed ikke, om det gik Andre som mig, at jeg blev ganske rød i Hovedet, da det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds gjentagne Gange og med løftet Stemme sagde, at Udvalgene her arbejde med beundringsværdig Energi og Udholdenhed. Det var dog bedre, om det var Andre end os selv, der sagde Saadant; men jeg vil ikke misunde det ærede Medlem den Bevægelse, han saaledes næver for blandt Andre sig selv. Derpaa skal jeg imidlertid ikke videre indlade mig; men jeg skal nu gaa over til det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Ville) under Nr. 9. Jeg skal strax her gjøre den Bemærkning, at det ærede Medlem naturligvis ikke har været blind for, hvad Ingen kan være, at dette Forslag i den nuværende Affattelse ikke egentlig egner sig, i alt Fald saaledes som Lovgivningen nu er, og under de nuværende Forhold, til at optages i Forretnings-

ordenen, og navnlig ikke i det enkelte Things, i Folkethingets Forretningsorden, og jeg skal derfor strax bemærke, at han har bedet mig om paa hans Vegne, inden Forhandlingen sluttes, at tage dette Forslag tilbage, hvilket jeg siden skal gjøre, men dog ikke nu; thi jeg har den Tro, at man desuagtet maa give det ærede Medlem Ret i, at det kan være overmaade nyttigt, at dette Forslag er stillet og derigennem Opmærksomheden henledet paa, at det vistnok er rigtigt at gjøre Noget i denne Sag i den Retning, som det ærede Medlem har stillet Forslag om. Jeg tror, mine Herrer, at ingenstund nok saa stærke Taffigelser til Formanden, som jeg aldeles ikke i mindste Maade skal gjøre Indvending imod, eller nok saa stærke Appeller til det Folkelige o. s. v., kunne paa nogen Maade bortraffonnere det, at der er noget Absurdt deri, at der med Hensyn til Statens øvrige Udgifter ikke kan saa meget som slaaes et Par Søn i et Plankeværk, uden at det skal være gjenindgaaet af Finantsudvalget og undertastet en Bevilling, medens derimod en ubegrændset Raadighed til at afholde Udgifter, og det store Udgifter, skulde tilkomme Formændene med Hensyn til selve Rigsdagen. Det er af de Ting, hvormom man, for at bruge et Udtryk, der undertiden er brugt af det ærede Medlem for Københavns Amts 1te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), kan sige, at de ere saa klare, at den funde Fornuft erklærer dem for ubestridelige. Vi have oplevet mange værdifulde Exempler paa, hvorledes man her itinevis har stridt om en ubetydelig Udgift. Jeg kan f. Ex. huske, at der for nogle Aar tilbage var et Plankeværk ved Rosenborg Have, hvormom man den Gang streedes, jeg tror det Meste af en hel Dag, efter at det først havde været grundigt behandlet i Finantsudvalget, og saa vidt jeg erindrer, lyfledes det ikke Regjeringen at gjenneføre Udgiften til dette Plankeværk. Jeg kan ligeledes huske et slaaende Exempel vedrørende Sorø Akademi. Ved dette meget rige Akademi, der væsentlig er funderet ved private Midler, ønskede man at faae en Theodolit og en Pantograf til Brug ved Undervisningen, idet man ansaae det for at være nyttige Undervisningsapparater; men efter en Kamp, som varede en Dag, blev det negtet Sorø Akademi at faae Theodoliten, medens det fik Pantografen, eller maatte det var omvendt. Saaledes har man om de mindste Ting haft de stærke og dybeste Forhandlinger, efter at Spørgsmaalene have været underkastede den nøiagtigste Undersøgelse og Prøvelse i Udvalget; men naar der derimod er Tale om Udgifter til Rigsdagen, saa er der ikke mindste Spørgsmaal om, at der er nogenstund Norm eller nogenstund Bevilling eller nogenstund kritisk Kontrol. Det er jo af de Urimeligheder, som det forekommer mig, at man nødvendig skal indlade sig paa at forsvare. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) forsøgte med